

COPYRIGHTS

© 2020 by the authors. Licensee National Studies Journal. This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0) (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

Khuzestan and Threats to the Construction of Different Ethnic and Religious Identities

*Ibrahim Barzegar**

E-mail: barzegar@tau.ac.ir

*Gholamreza Mohnizade Falahieh** E-mail: alirezama1380@gmail.com*

Received : 2022/07/19

Revised: 2022/12/25

Accepted: 2022/12/26

Doi: 10.22034/RJNSQ.2022.352444.1427

DOI 10.1001.1.1735059.1401.23.92.4.9

Abstract:

The need to discover the relationship between Wahhabism and separatism among some Arab people of Khuzestan after the imposed war, considering the importance of the issue and the different ethnic and religious conditions governing Khuzestan, gave enough motivation to the researchers to use Weber's understanding analysis method to empathetically understand the developments of the phenomenon and The described conditions with an interpretive approach and qualitative strategy and the use of contextual theory based on the Strauss-Corbin paradigm model including causal conditions, contextual conditions, intervening conditions, strategies and consequences, fill the existing theoretical gap by purposefully collecting data through in-depth interviews with 34 people from People who have changed their religion and become Wahhabis and have Tablighi and Salafist thoughts and 6 knowledgeable and opinionated experts.

The different state of changing the ethnic and religious identity of the Khuzestan Arab people indicated that the change of religion of some Khuzestan Arabs is in the "Wahhabi-Shia" dual and not "Sunni-Shia" and is completely different from the common patterns of takfiri among the Sunnis, which is in four layer and takes place in a period of 6 months to 3 years, which the researchers interpreted as "self-representing multilayered identity" by drawing a pyramid on four levels. The identity built in these layers becomes more complicated and deeper by moving from the base to the top of the pyramid and includes four stages: "Hesitant towards Shi'ism", "Wahhabi", "Tablighi-Takfiri" and "Salafi-Jihadist".

Keywords: Ethnic Identity, Religious Identity, Khuzestan, Wahhabism, Self-Representing Multi-Layered Identity.

* Professor of Political Science, Allameh Tabatabai University.

** Ph.D. Student of Political Science, Allameh Tabatabai University (Corresponding Author).

خوزستان و تهدیدات بر ساخت هویت قومی و مذهبی متغیر

نوع مقاله: پژوهشی

ابراهیم بزرگر*

E-mail: barzegar@tau.ac.ir

غلامرضا مهندی زاده فلاحیه**

E-mail: alirezama1380@gmail.com

۱۴۰۱/۱۰/۵ تاریخ بازنگری:

۱۴۰۱/۱۰/۴ تاریخ پذیرش:

۱۴۰۱/۴/۲۸ تاریخ دریافت:

چکیده

ضرورت کشف رابطه بین وها بیت با تجزیه طلبی در میان برخی از مردم عرب خوزستان پس از جنگ تمیلی با توجه به اهمیت موضوع و متفاوت بودن شرایط قومی و مذهبی حاکم بر خوزستان به محققان انگیزه کافی داد تا با روش تحلیل تفہمی و بر برای فهم همدلانه تحولات پدیده و شرایط موصوف با رهیافت تقسیری و استراتژی کیفی و استفاده از نظریه زمینه‌ای براساس مدل پارادایمی اشتراوس-کوربین شامل شرایط علی، شرایط زمینه‌ای، شرایط مداخله‌گر، استراتژی‌ها و پیامدها، خلاً نظری موجود را با گردآوری هدفمند داده‌ها از طریق انجام مصاحبه عمیق با ۳۴ نفر از افراد تغییر مذهب یافته و وهابی شده و دارای تفکرات تبلیغی و سلفی و ۶ نفر از خبرگان مطلع و صاحب‌نظر برطرف سازد.

وضعیت متفاوت تغییر هویت قومی و مذهبی مردم عرب خوزستان مشخص نمود که تغییر مذهب برخی از افراد عرب خوزستان در دو گانه «وهابی - شیعه» و نه «سنی - شیعه» و کاملاً متفاوت با الگوهای رایج در تکفیری شدن اهل سنت مطرح است که در چهار لایه و در یک بازه زمانی ۶ ماهه تا ۳ ساله صورت می‌گیرد که محققان با ترسیم یک هرم در چهار سطح از آن به «هویت چندلایه‌ای خودنمایانگر» تعبیر نموده است. هویت بر ساخت شده در این لایه‌ها با حرکت از قاعده به سمت رأس هرم پیچیده‌تر و عمیق‌تر شده و شامل چهار مرحله «مردد نسبت به تشیع»، «وهابی شده»، «تبلیغی - تکفیری» و «سلفی - جهادی» است.

کلیدواژه‌ها: هویت قومی، هویت مذهبی، خوزستان، وها بیت، هویت چندلایه‌ای خودنمایانگر.

* استاد علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران. ایران.

** دانشجوی دکتری علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبائی (نویسنده مسئول).

مقدمه و طرح مسئله

اهمیت موضوع کشف روابط بین وهابیت با زمینه‌های نامساعد اقتصادی و اجتماعی در مناطق عرب‌نشین خوزستان پس از جنگ تحمیلی و رقابت ایدئولوژیک وهابیت با تشیع در منطقه و متفاوت بودن شرایط قومی و مذهبی حاکم بر خوزستان به محققان انگیزه کافی داد تا با روش تحلیل تفہمی و بر برای فهم همدلانه تحولات پدیده و شرایط موصوف با رهیافت تفسیری و استراتژی کیفی و استفاده از نظریه زمینه‌ای و مفهوم‌سازی بر مبنای آن بر اساس مدل پارادایمی اشتراوس-کوربین خلاصه نظری موجود را برطرف سازد که این امر با انجام مصاحبه عمیق با ۳۴ نفر از افراد تغییر مذهب یافته و ۶ نفر از خبرگان مطلع و صاحب‌نظر در فرایند وهابی شدن مردم عرب خوزستان صورت پذیرفت و مشخص گردید وضعیت متفاوت تغییر هویت قومی و مذهبی مردم عرب خوزستان در دوگانه «وهابی - شیعه» و نه «سنی - شیعه» و کاملاً متفاوت با الگوهای رایج در تکفیری شدن اهل سنت مطرح است و فرایند تغییر مذهب متاثر از نابسامانی‌ها و نابهنجاری‌های وضعیت فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی مناطق عرب‌نشین و احساس طردشده‌گی و نادیده گرفته شدن به دلیل داشتن هویت متفاوت قومی (عرب بودن) در مقابل هویت ملی شروع شده است. آن‌ها با تردید نسبت به ارزش‌های شیعی، از طریق دوستان و بستگان تغییر مذهب یافته و شبکه‌های ماهواره‌ای پاسخی برای شباهات خود می‌یابند؛ درنتیجه با تخطیه و دست کشیدن از انجام اعمال عبادی به سبک شیعه با گرایش به وهابیت به درک متفاوتی از تحولات پیرامونی دست می‌یابند و نسبت به هویت مذهبی جدید مکتبه تعصب ورزیده و با تمایزگذاری بین خود و دیگران چنین استنباط می‌نمایند که باید ماقبل مردم به‌ویژه عرب‌های استان را دعوت و هدایت نمایند. این افراد در مرحله آخر فرایند تغییر هویت قومی و مذهبی، با تأثیرپذیری از تفکرات تکفیری همچون داعش، رویکرد جهادی را برگزیده و معتقدند در صورت فراهم نبودن امکان جهاد در داخل می‌باشد از بلاد کفر (جمهوری اسلامی ایران) هجرت نمایند برخی نیز قائل به تبلیغ تفکرات تکفیری و زمینه‌سازی برای استقرار دولت اسلامی و استقلال خوزستان و تأسیس بهاصطلاح کشور عربی و وهابی الاحواز هستند. در این تحقیق ضمن بیان مراحل پنج گانه نظریه داده بنیاد فرایند وهابی شدن برخی از مردم عرب خوزستان آورده شده است.

رویدادها و کنش‌های چهار دهه اخیر در مناطق عرب‌نشین خوزستان نشان می‌دهد که علاوه بر نقش کشورهای بیگانه و عوامل تجزیه‌طلب و افراد و گروه‌های وهابی شده،

محرومیت‌ها، غفلت‌ها و ناکارآمدی‌های مدیریتی بستر لازم را برای این‌گونه اقدامات فراهم نموده و تداوم و استمرار آن را در پی داشته است. شرایط دشوار عرب‌ها در این مناطق با وجود ظرفیت‌های موجود در بخش‌های نفیتی، تجاری، مرزی، دریایی، کشاورزی و... رضایت‌بخش و امیدوارکننده نبوده و پایداری شرایط نارضایتی و پیامدهای ناشی از فشارهای روانی و اقتصادی در فضای سیاسی و اجتماعی در مناطق جنگ‌زده موج انفکاک برخی از عرب‌های استان از هویت مذهبی خود را تسهیل نموده است. از همین رو، به دلیل تداوم بسترهای نامساعد و نابسامانی‌های موجود از جمله فقر و بیکاری، درآمد پایین، افزایش فاصله طبقاتی، محرومیت، حاشیه‌نشینی، احساس محرومیت و احساس تبعیض در نقاط هدف با تبلیغ و هایات، افراطی تر شدن روند گرایش نیز سرعت یافته و درنتیجه، افراد وهابی شده طرفداران هویت ملی و مخالفان تجزیه خوزستان را تکفیر کرده و با هر شیوه و ابزار ممکن (تبلیغی، تکفیری و سلفی جهادی) به مبارزه با آنان خواهند پرداخت و با تشدید اقدامات واگرایانه عناصر و جریانات تجزیه‌طلب عربی، گسترش دامنه نفوذ وهایت، افزایش پیروان و تعداد سلفی‌های جهادی در خوزستان، به‌تیغ باید نظاره‌گر تشدید تقابل افراد با هویت قومی مذهبی جدید به عنوان «عرب وهابی الاحوازی» با افراد «عرب شیعه ایرانی» از یکسو و افزایش اقدامات تروریستی در تقابل با هویت ایرانی و اسلامی از سوی دیگر بود و تحولات هویتی این حوزه با خشونت‌گرایی بیشتر استمرار خواهد یافت؛ بنابراین، پیشگیری از تغییر هویت مردم عرب استان از تشیع به وهایت با بهره‌گیری از تمامی ظرفیت‌های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی کشور ضروری به نظر می‌رسد که باید با اتخاذ خط مشی صحیح و عاری از بیان داده‌ها و تحلیل غیرواقعی با ارتباط مستمر با بدنه اجتماعی مردم از به مخاطره افتادن امنیت ملی و وحدت ایرانیان جلوگیری نماید. بی‌توجهی و سهل‌انگاری نسبت به مسائل متعدد و همپوشان هویت قومی و مذهبی مردم عرب خوزستان و عدم درک حساسیت‌های فرهنگی و اجتماعی آن‌ها تأثیرات محربی بر امنیت ملی بر جای گذاشته و منجر به تضعیف همبستگی ملی خواهد شد.

روش‌شناسی تحقیق

این تحقیق براساس راهبرد پژوهشی نظریه‌پردازی داده بنیاد، به جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها می‌پردازد. نظریه‌پردازی داده بنیاد نوعی روش تحقیق کیفی است که به دنبال ایجاد یک نظریه، مدل و الگو است که پژوهشگر را قادر می‌سازد درباره پدیده مکنون

درون داده‌های متعدد نظریه‌پردازی کند (فرتوک زاده و دیگران، ۱۳۸۸: ۷۷) و هدف آن پررنگ کردن رویکرد استقرایی از طریق جمع‌آوری داده‌ها و نه از طریق بررسی ادبیات تحقیق و آزمون تئوری است؛ لذا تابع تأمل و بازاندیشی تئوریک بوده و براساس معیارهای ارزیابی خود باید به کفايت مورد قضاوت رسیده باشد (دانایی فرد، ۱۳۸۶: ۶۷) که مراحل اجرای آن نیز به شرح ذیل است:

۱- گردآوری داده‌ها

فرایند جمع‌آوری داده‌ها با توصیف موقعیت ناشی از انبوه مشاهده‌های تأملی آغاز می‌گردد و می‌بایست در معرفی مکان‌ها، موقعیت‌ها، آدم‌ها و کنش‌ها و واکنش‌های آن‌ها به صورت حداکثری به دو شرط صورت پذیرد: اول اینکه فارغ از قالب، نوعی خاص از الگو دنبال شود و دوم اینکه درباره آن‌ها نیز قضاوت خاصی انجام نگیرد. توصیف‌های صورت گرفته به عنوان بستر اولیه داده‌ها باید با انبوه از مشاهده‌ها، مصاحبه‌ها، اسناد، فیلم‌ها، عکس‌ها، یادداشت‌ها و تأملاً محقق و گفت‌وشنودهای مرتبط پربار گردد (کرسول، ۲۰۰۵: ۴۰۲) که با سوالات ساده‌ای نظیر چه، چگونه، چقدر، تجزیه و تعمیک و سپس مقایسه شده و رویدادهای مشابه به یکدیگر گروه‌بندی و عنوانی مشابه می‌گیرند (دانایی فرد و همکاران، ۱۳۸۳: ۴۷) تا محقق بتواند به کمک تئوری طراحی شده‌ی خود فرضیه‌هایی را تدوین کند که تحقیقات بعدی آن‌ها را به آزمون بگذارند (کرسول، ۲۰۰۵: ۴۰۵). کرسول به عنوان یک معیار تقریباً کلی حدود ۳۰-۲۰ مصاحبه را جهت اشباع مقوله‌ها و جزئیات نظریه زمینه‌ای کافی می‌داند (محمدپور، ۱۳۹۰: ۱۱۵).

۲- کدگذاری داده‌ها در سه مرحله (باز، محوری و انتخابی)

مفهوم پردازی از داده‌ها اولین گام در تجزیه و تحلیل است. در تحلیل داده‌ها از سه نوع کدگذاری باز، محوری و انتخابی استفاده می‌گردد. در کدگذاری باز، پس از هر مصاحبه و نگارش متن مصاحبه، داده‌ها باید دو یا سه مرتبه مرور شده و برای اطمینان از محقق کامل داده‌ها با استفاده از روش حداکثری کدگذاری متن هر مصاحبه خط به خط مورد بررسی قرار گرفته، به هر کدام از رویدادها و حوادث، ایده‌ها و اندیشه‌ها، موقعیت‌ها و وضعیت‌ها، نامی که نشانه آن پدیده و جایگزینی برای آن باشد به آن داده شود و با ادغام کدهای مشابه تعداد آن‌ها کاهش یابد (لی، ۲۰۰۱: ۱۲۷). کد باید گویای محتوای داده باشد؛ به طوری که بتوان با مشاهده این عنوان تاحدود زیادی به مفهوم جملات پی برد (میلز، ۲۰۰۲: ۵۱). در مرحله بعد با گروه‌بندی و ادغام مفاهیم که هم‌گرایی معنایی دارند، تعدادی مقوله محوری استخراج می‌گردد و در کدگذاری

انتخابی مقوله‌های شناسایی شده، زیرمجموعه تعدادی محدود از مقوله اصلی قرار می‌گیرند (کوربین و همکاران، ۲۰۰۸: ۶۲).

۳- نگارش یادداشت‌های تحلیلی و تفسیر داده‌ها

برخلاف روش‌های کمی، تجزیه و تحلیل هم‌زمان با مرحله گردآوری داده و به‌طور توأم انجام می‌شود (غفوریان، ۱۳۸۱: ۳۱۹) و تا زمانی ادامه می‌یابد که محقق اطمینان یابد ادامه گردآوری به دامنه دانسته‌هایش نخواهد افروز؛ لذا ناگزیر جمع‌آوری داده را تا رسیدن به نقطه اشباع ادامه می‌دهد. رو به رو شدن با داده‌های تکراری یکی از نشانه‌های رسیدن به نقطه اشباع است (گلاسر و همکاران، ۱۹۶۷: ۶۱). محقق می‌تواند از طریق استدلال قیاسی و استقرایی، تمثیل و تشییه، نشانه‌یابی، تشخیص تفاوت و تمایز، مقایسه و... داده‌های گردآوری شده را ارزیابی و تجزیه و تحلیل و با ذهن مکاشفه‌ای خود نتیجه‌گیری نماید (حافظ نیا، ۱۳۸۸: ۵۴).

۴- تدوین نظریه

مرحله آخر در تحلیل داده‌ها، نگارش و تدوین نهایی تئوری به دست آمده است. تصویر تحقیق در این مرحله روشن‌تر بوده و آخرین وظیفه پژوهشگر این است که آنچه از این تصویر می‌بیند، برای مخاطب تفسیر نماید. محقق ممکن است چندین نوبت تصویر حاصل را از نو بازخوانی و بازنویسی نماید تا بتواند افکار خود را به‌طور دقیق تشریح کند و توضیح دهد (کوربین و همکاران، ۲۰۰۸: ۱۴۸).

نظریه داده بنیاد نشانگر آن است که هر نظریه و گزاره‌ای که براساس این روش تدوین می‌شود بر زمینه‌ای مستند از داده‌های واقعی بنیان نهاده شده و برای کسب شناخت پیرامون موضوع مورد مطالعه یا موضوعاتی به کار می‌رود که قبلاً در مورد آن‌ها پژوهش جامع و عمده‌ای نشده و دانش موجود در آن زمینه محدود است (دانایی‌فرد و همکاران، ۱۳۸۶: ۷۳) و در آن محقق مقوله اصلی را در مرکز فرآیندی که در حال بررسی آن است قرار داده و سایر مقوله‌ها از جمله شرایط علی، راهبردها، شرایط زمینه‌ای، شرایط مداخله‌گر و پیامدها را به آن ربط می‌دهد. در این الگو، شش مقوله از اطلاعات وجود دارد:

هسته مرکزی (عامل محوری): حادثه یا اتفاق اصلی است که سایر مفاهیم حول آن مفصل‌بندی شده‌اند و یک سلسله کنش‌ها برای کنترل یا اداره کردن آن وجود دارد و به آن مربوط می‌شود (کوربین و همکاران، ۲۰۰۸: ۶۸).

شرایط زمینه‌ای: مجموعه رویدادها و حوادثی که موقعیت‌ها، مسائل و امور مربوط به یک پدیده را خلق می‌کنند و تا حد معینی، چگونگی و چرایی پاسخ افراد و گروه‌ها را نسبت به آن شرایط توضیح می‌دهند (کوربین و همکاران، ۲۰۰۸: ۷۱).

شرایط علی (سبب‌ساز): عبارت است از شرایطی که عامل اصلی به وجود آورنده پدیده موردمطالعه باشد (کورین و همکاران، ۲۰۰۸: ۶۸).

استراتژی (راهبرد): بیانگر آن دسته از تعامل‌ها و کنش‌هایی است که کشگران در قبال آن شرایط (پدیده مرکزی) از خود بروز داده‌اند (کورین و همکاران، ۲۰۰۸: ۷۰).

پیامدها: خروجی‌های حاصل از استخدام راهبردها بوده و بیانگر نتایج این تعامل‌ها و تحت تأثیر شرایط مربوط به آن‌هاست و درواقع، پیامدهای پدیده مذکور را نشان می‌دهند (کورین و همکاران، ۲۰۰۸: ۷۴).

شرایط مداخله‌گر: شرایط زمینه‌ای عمومی که بر راهبردها تأثیر می‌گذارند. به همین جهت توصیه می‌شود پژوهشگر تا حد امکان ایده‌ها و افکار خود را کنار بگذارد (کرسول، ۲۰۰۵: ۹۲).

روش‌شناسی تفہمی وبر

مکتب تفہمی در برابر مکاتبی چون اثبات‌گرایی که اعتقاد به مشابهت‌های ظاهری بین علوم طبیعی و علوم انسانی و عدم تفاوت روش تحقیق در آن است ظهور یافت. پیروان آن معتقد به درک معنای ذهنی کنش اجتماعی و غور در باطن امور بودند و ریشه در اندیشه‌های ویلهلم دیلتای و هانریش ریکرت دارد؛ ماکس وبر از مروجین این مکتب از این دو تأثیر پذیرفته است. درواقع تفہم عبارت است از فهم معنای یک کردار یا یک رابطه اجتماعی و یا روشی که با آن پیچیدگی‌های درونی پدیده‌های اجتماعی، درک و فهم شوند (شرفی، ۱۳۹۰: ۸۳). ازنظر وبر، تفہم عبارت از این است که «باید خویشتن را به جای عامل یا عاملان در تاریخ یا جامعه گذاشت و به این وسیله، عمل تاریخی یا اجتماعی را از درون احساس کرد» (هیوز، ۱۳۹۷: ۲۷۶). وبر معتقد بود که برخلاف علوم طبیعی که در آن شیء طبیعی در فرایند دانش علمی ساخته می‌شود، در روش تفہمی «شیء در چشم‌انداز ما ظاهر می‌شود» (کاپلستون، ۱۹۷۸: ۱۴۵) و کنش به عنوان بخشی از یک وضعیت قابل فهم تلقی می‌شود. تبیین مستلزم درک بافت معنایی است که در چارچوب آن کنش حادث می‌شود. بر این اساس، معنای ذهنی که در بافت معنایی مربوط به آن وجود دارد به عنوان معنای مقصود کنش شناخته می‌شود (وبر، ۱۳۶۸: ۴۵). فرونده معتقد است که وقتی وبر عنوان جامعه‌شناسی تفہمی را به کار می‌برد، به هیچ‌وجه قصد وی این نیست که برای تفہم، نسبت به تبیین، ارزش بیشتری قائل باشد، بلکه می‌خواهد منحصرًا ناکافی بودن آن را، که گاهی تعمدی است، نشان دهد و

تنگناهای برخی از دیدگاهها را آشکار سازد (فروند، ۱۳۶۸: ۲۱۴). به طور خلاصه، دیدگاه وبر را می‌توان چنین بیان کرد: اندیشه‌ها و انگیزه‌ها به اراده و کنش منجر می‌شوند و کنش‌ها علت ایجادی آثار ذهنی و عینی، فردی و جمیعی مانند ساخت اجتماعی و فرهنگ‌اند؛ اما ساختار و شرایط مؤثر در عمل‌ها علت اعدادی یا علت معدود هستند؛ یعنی همان عامل تسهیل‌کننده‌ای که وبر بر آن تأکید دارد (صدقی اورعی و همکاران، ۱۳۹۲: ۱۱۳). روند کار به این صورت است که پژوهشگر سعی می‌کند خود را با کنشگر و انگیزه‌های او یکی کند و سیر رفتار را از دید کنشگر نظاره کند، نه از دید خویش (آرون، ۱۳۷۷: ۵۷۰).

چارچوب مفهومی

استان حساس و استراتژیک خوزستان با جمعیتی معادل ۴,۷۱۰,۵۰۶ نفر به عنوان پنجمین استان پرجمعیت کشور محسوب می‌شود (سرشماری عمومی نفوس و مسکن، ۱۳۹۶: ۳۴) مردم عرب خوزستان پیرو دین اسلام و شیعه اثناشری هستند (سیادت، ۱۳۷۴: ۲۶۲). مذهب تشیع همواره عامل اساسی همبستگی و همگرایی آنان با ایران طی قرون متمامی بوده و تأثیر ارزش‌ها و آداب و سنت مذهبی بر زندگی آنان مشهود است و شعائر اسلامی مانند عزاداری ماه‌های محرم و صفر جایگاه ویژه‌ای نزد آن‌ها دارد (اکوانی، ۱۳۸۷: ۱۱۰). به این ترتیب، دین و مذهب کارکردهای اجتماعی مختلفی همچون اجتماعی کردن اعضای جامعه، کاهش کشمکش، تحکیم ارزش‌های مشترک، یکپارچه‌سازی جامعه و حفظ ثبات اجتماعی، تنظیم منابع و تقویت نظارت اجتماعی را بر عهده داشته‌اند (اشرفی، ۱۳۷۷: ۹). مذهب اساساً منابع شناختی، ایدئولوژیکی، جامعه‌شناسنامه و معنوی را برای هویت خلق می‌نماید (فورو، ۲۰۰۴: ۸۴). هویت مذهبی هویتی جمعی است که شامل عضویت در گروه‌های مذهبی، پذیرش نظام‌های اعتقادی آن، تأیید اهمیت ارزش‌های مذهبی، تعهد به گروه‌های مذهبی و کردارهای مرتبط با مذهب است (سئول، ۲۰۱۰: ۱۱۹).

تجربه قرن بیستم نشان می‌دهد که هویت‌های خُرد، به‌ویژه هویت قومی، محو نخواهند شد و دو منع قدرتمند امر اجتماعی و امر قومی همواره سرچشمه‌ی بسیاری از امور زندگی انسان‌ها به حساب می‌آیند (برتون، ۱۳۸۰: ۲۵).

در تعریف هویت قومی اتفاق نظری وجود ندارد و هر اندیشمند و متفکری با بر جسته کردن یکی از ویژگی‌های هویتی، آن را تعریف کرده است. گل محمدی معتقد است آنچه از بررسی این تفاوت‌ها به دست آمده است، این است که مسئله محوری در

این تعاریف مؤلفه‌ها و عناصر هویت قومی هستند؛ بنابراین، هویت قومی بر بستر شناسه‌های فرهنگی همچون زبان، مذهب، آداب و رسوم و پیشینه تاریخی تعریف می‌شود که با آن افراد با تمام یا بخشی از جنبه‌های هویتی یک گروه پیوند می‌یابند. البته خود این مؤلفه‌ها و عناصر نیز یکسان نبوده و در هویت‌دهی به اقوام نقشی متفاوت دارند (گل محمدی، ۱۳۸۱: ۱۵۹).

مهم‌ترین لازمه‌ی هویت در فرایند تولید معنا، نوعی تاریخ (واقعی یا اسطوره‌ای) است که بیش از همه خاطره‌ی جمعی اعضای آن قوم را شکل داده و امری محدود به گذشته نیست، بلکه بیانگر بخشی از تجارب دوران حیات اجتماعی یک گروه بوده که تا امروز تداوم داشته و از عناصر اصلی تاریخ معاصر آن است؛ به عبارت دیگر، خاطره جمعی و آگاهی تاریخی یک قوم و یک نظام هویتی بیانگر بازنمایی نمادین سرگذشت دیروز و امروز و بعضًا سرنوشت آینده آن قوم است (گودرزی، ۱۳۸۵: ۳۲). هویت قومی، سنت فرهنگی مشترک و احساس هویتی است که قوم را به عنوان یک گروه فرعی از یک جامعه بزرگ‌تر مشخص می‌کند و اعضای هر گروه قومی را از لحاظ ویژگی‌های خاص فرهنگی از سایر اعضای جامعه خود تمایز می‌دانند (داوری، ۱۳۷۶: ۴۴).

در بررسی فرایند تغییر مذهب شیعیان عرب خوزستان به وهابیت یک فرایند چهار مرحله‌ای توسط محقق شناسایی شده که در آن افراد ابتدا دچار تردید در اعتقادات شیعی می‌شوند؛ در مرحله دوم با کنار زدن تشیع، به عنوان مذهب برتر، به وهابیت گرایش پیدا نموده و در مرحله سوم، به عنوان وهابی تکفیری به تبلیغ پرداخته و در مرحله آخر با اعتقاد به رویکرد سلفی جهادی و روی آوردن به فاز مبارزه مسلحانه و اقدامات تروریستی، به دنبال تجزیه خوزستان و به اصطلاح، استقلال الاحواز برآمده و از طریق غیرسازی هویت قومی و مذهبی خود به عنوان «وهابی الاحوازی» در مقابل عرب «شیعه ایرانی» از تشیع دست کشیده و در تقابل با هویت ایرانی اسلامی خود را بازسازی و معرفی می‌نماید. در این پروسه مرز و زمان مشخصی برای هر مرحله از فرایند تغییر مذهب وجود ندارد و به دلیل سرعت بالای انتشار وهابیت و سیال بودن موضوع و پیوند آن با قوم‌گرایی تجزیه‌طلبانه در میان بخشی از افراد عرب خوزستان تبیین وضعیت این افراد با الگوهای رایج در تکفیری شدن اهل سنت، کاملاً متفاوت بوده و به عنوان دوگانه «وهابی - شیعه» (یک وهابی شده که قبلًا شیعه بوده است) و نه «سنی - شیعه» (یک فرد سنی شده که قبلًا شیعه بوده است) مطرح و در نوع خود منحصر به فرد است که بیانگر هویتی تمایز به عنوان «هویت چندلایه‌ای خود نمایانگر»

است؛ یعنی یک فرد قوم‌گرا که با وهابی شدن و تغییر مذهب خود طی چند مرحله لایه‌های مختلف هویتی به خود می‌گیرد.

یافته‌های توصیفی

به طور کلی، آمار دقیق و مستندی از تعداد و درصد جمعیت عرب‌های ایرانی و جمعیت گرایش‌یافتنگان به وهابیت وجود ندارد. باوجود این، در پژوهش حاضر تعداد ۳۴ نفر از افراد تغییر مذهب یافته طی دو سال ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰ در یکصد و ده جلسه سه ساعته بحث و گفتگو مورد مصاحبه عمیق قرار گرفتند.^۱ افراد انتخاب شده از برخی مناطق حاشیه‌نشین در مرکز استان و شهرستان‌های عمدتاً عرب‌نشین از جمله باوی، کوت عبدالله، حمیدیه، شادگان، ماهشهر، خرمشهر، شادگان و سو سنگرد بوده‌اند. با شش نفر از خبرگان محلی نیز در این خصوص مصاحبه شده است. یافته‌های ذیل در تحلیل صورت گرفته به دست آمده است:

- میزان گرایش به وهابیت در بین جوانان زیر ۳۰ سال ۵۲ درصد، در دامنه سنی ۲۰ تا ۳۰ سال حدوداً ۴۰ درصد و افراد بالای ۴۰ سال ۸ درصد بوده است.
- سطح تحصیلات ۵۰ درصد آنان زیر دیپلم بوده و ۳۸ درصد نیز دیپلم داشته‌اند. کمتر از ۱۰ درصد آنان دارای مدرک تحصیلی لیسانس و تنها ۱ نفر مدرک تحصیلی فوق لیسانس داشته است.
- در این بین، ۵۳ درصد آنان بیکار، ۲۶ درصد کارگر، ۱۵ درصد دست‌فروش و ۶ درصد نیز کارمند بوده‌اند.

یافته‌های تحقیق

۱- فرایند تغییر مذهب از تسبیح به وهابیت در مناطق جنگ‌زده و عرب‌نشین خوزستان پیش از آغاز جنگ تحمیلی، روستاهای مناطق عرب‌نشین خوزستان، به ویژه روستاهای حاشیه مرز، تقریباً سیستمی خودکفا و متکی بر اقتصاد معیشتی داشتند. ساکنان روستاهای حاشیه مرز از هور (تالاب) به مثابه منبع عظیم اقتصادی استفاده می‌کردند و روستاییانی نیز که با مرز فاصله داشتند اغلب به کشت جو و گندم و باغداری و دامپروری مشغول بودند. با شروع جنگ تحمیلی، روستاهای حاشیه مرز و مناطق هم‌جوار، همگی در منطقه جنگی قرار گرفته و روستاییان به ناچار آن مناطق را ترک

۱. نام‌های به کار گرفته شده غیر واقعی و به انتخاب خود مصاحبه‌شوندگان بوده است.

گفته و در روستاهای شهرهای دیگر استان‌ها پراکنده شدند که اغلب این روستاییان بعد از سال‌های اول جنگ در روستاهای اطراف و نیز حاشیه شهر اهواز ساکن شدند؛ لذا با مهاجرت روستاییان و ترک زیست‌بوم، نظام خودکفای اقتصادی و معیشتی آنان از هم پاشید و با استقرار در حاشیه شهرها، خسارت‌های فراوانی به مناطق یادشده وارد آمد. فقدان آمادگی پذیرش نقش‌های محیط جدید موجب شد تا برخی از آنان به مشاغل کاذب و حتی غیرقانونی روی آورده و برخی دیگر در نوعی آشفتگی و عدم انسجام اجتماعی گرفتار شوند؛ به گونه‌ای که ضمن حفظ برخی ویژگی‌های فرهنگی خود، مجبور به پذیرش ارزش‌ها و سنت‌های محیط جدید شدند و درنتیجه، با تجربه‌ی نوعی فرهنگ‌پذیری مجدد، بخشی از هویت قبلی خود را از دست دادند. در هویت اجتماعی جدید فرهنگ دوگانه با هنجارهای متفاوت و بعضًا متضاد و متعارض بروز کرده بود؛ بنابراین، هویت این افراد در شرایط محیط جدید گرفتار تغییرات متعدد فرهنگی و اجتماعی گردید.

تحمیل جنگ هشت‌ساله رژیم بعث عراق و ناکامی آن از تجزیه خوزستان، علاوه‌بر خسارت‌های مادی و خرابی‌های مناطق یادشده، تحولات عظیمی در حوزه‌های مختلف سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی در این مناطق به وجود آورد. شرایط پس از جنگ در خوزستان از جمله «تورم بالا»، «اقتصادی نبودن فعالیت‌های تولیدی»، «تصدی‌گری بیش از حد دولت»، «جابه‌جایی جمعیت از روستا به شهر»، «رشد حاشیه‌نشینی»، «افزایش واسطه‌گری و فعالیت‌های غیر مولد» و «نبود فرصت‌های شغلی به حد نیاز» باعث بروز ناهنجاری‌های اجتماعی و ایجاد زمینه فعالیت گروهک‌ها و باندهای قاچاق مواد مخدر و سرقت و شرارت و ارادل‌واباش شهری و باندهای منکراتی در مناطق جنگ‌زده گردید که با خاتمه جنگ تحمیلی و بازگشت جنگ‌زدگان به خانه و کاشانه خود، مشکلات و نابسامانی‌های دوران سازندگی بر دوش مردم عرب استان فشار مضاعفی وارد نمود و با تغییر ایدئولوژی مبارزاتی برخی نخبگان قوم‌گرای عرب خوزستان تحت حمایت کشورهای سلفی به رهبری عربستان سعودی (که تا قبل از این حاضر به حمایت از عرب‌های قوم‌گرای شیعه‌مذهب خوزستان نبود) و پیوند گرایش‌های قوم‌گرایی و تجزیه‌طلبی با وهابی‌گری و سلفیت تکفیری منجر به شکل‌گیری فرایند تغییر مذهب افراد قوم‌گرا و تجزیه‌طلب عرب خوزستان از تشیع به وهابیت گردید (هاشمی نژاد، ۱۳۹۱: ۲۲).

واخر دهه ۶۰ و اوایل دهه ۷۰ فردی به نام سید عبد نزاری اولین گروه تکفیری در خوزستان را در مناطق روستایی اهواز تشکیل داد و متأثر از آن، هسته‌های فکری و فرهنگی متعددی در روستاهای مناطق عرب‌نشین به وجود آمد و جریان جدیدی به نام «حرکه السنی» شکل گرفت (هاشمی نژاد، ۱۳۹۱: ۲۴). مطالعه در حوزه‌های تجزیه‌طلبی و سلفی گری نشان داد تغییر مذهب در هسته‌ی اولیه سبب شده تعداد قابل توجهی از عناصر قوم‌گرا و تجزیه‌طلب عرب خوزستان، اعتقادات شیعی خود را کنار گذاشت و با گرایش به وهابیت، بدون اینکه خود را وهابی معرفی کنند از واژه «مسلمان»، «أهل سنت»، «موحد» و «غیر مقلد» استفاده نمایند. به این معنی که آنان پیش از این، نه یک مسلمان شیعه بلکه یک مشرک بوده‌اند. آن‌ها با ایجاد برخی شباهت‌های کلان و در مواردی، شیعی، تأکید بر اختلافات مذهبی و قومی و صرف بودجه‌های کلان و در مواردی، پرداخت وجهه مالی به صورت نقدی در روستاهای و مناطقی که مردم آن از نظر اقتصادی، فرهنگی و مذهبی در سطح پایینی قرار دارند فعالیت‌های تبلیغی خود را به شکل مخفی و محفلی گسترش داده‌اند (اصحابه با محرابی، ۱۴۰۰).

نگرانی از طرد شدن از سوی جامعه و تحمل هزینه‌های معنوی از جمله قطع پیوندهای اجتماعی و یا برخورد امنیتی با گرایش‌یافتنگان و خانواده‌های آنان در میان نسل اول وهابی‌شده‌گان، سبب عدم ارائه تحلیل دقیق از وضعیت موجود وهابیت و سلفیت تکفیری در خوزستان شده است و آمار دقیق و رسمی از میزان گرایش به وهابیت و تعداد افرادی که تغییر مذهب داده‌اند وجود ندارد؛ اما پس از انتشارات و ناآرامی‌های فروردین ۱۳۸۴، به بهانه انتشار نامه متناسب به ابطحی، رئیس دفتر رئیس جمهور وقت، درخصوص تغییر بافت جمعیتی مناطق یادشده - در آستانه هشتادمین سالگرد دستگیری شیخ خزعل توسط رضاشاه که جریان تجزیه‌طلب از آن به انتفاضه میسان یاد می‌کند - پدیده موصوف در جامعه رخ نمایان می‌سازد و روند افزایشی رخدادهای تروریستی و جهش تصاعدي شکل‌گیری این پدیده از ابتدا تاکنون را نشان می‌دهد که افراد تغییر مذهب یافته تحت تأثیر تبلیغات تفکرات وهابی دست به اقدامات تروریستی و خرابکارانه متعددی در خوزستان زده و نظام سیاسی کشور را با پدیده‌ای متقاطع، چندوجهی و پیچیده روبرو نموده‌اند.

نمود عینی و آشکار این فرایند، دشمنی عملی فرد با تفکرات گذشته خود و معتقدین به آن است که به‌زعم خود با ترک اعتقادات شرک‌آلود، موحد شده و سپس به عنوان جنود الله متعال، توفیق کشتن شیعیان و مبارزه با حکومت طاغوت، یعنی

جمهوری اسلامی ایران را پیدا کرده‌اند؛ یعنی آنان پیش‌ازاین نه یک مسلمان شیعه، بلکه یک مشرک بوده‌اند. تا قبل از سال ۱۳۸۴ از تعداد عناصر شیعه تغییر مذهب داده نمود عینی و آشکاری ثبت نشده است، تبلیغ و هابیت چندان آشکار نبوده و موضوع گرایش به و هابیت در جامعه علی‌نی نشده و روند تغییر مذهب به شکل فردی و از میان عناصر قومی و بیشتر در روستاهای مناطق کم‌برخوردار از نظر اقتصادی، فرهنگی و مذهبی در حال شکل‌گیری بود.

«تبلیغ چهره به چهره» و «حمایت رسانه‌ای شبکه‌های ماهواره‌ای جریان سلفیت واپسیه به عربستان سعودی» گرایش به و هابیت را در این مقطع وارد مرحله جدیدی نمود. و هابیون با ایجاد برخی شباهات در مورد مراسم شیعی به تبلیغ اندیشه‌های خود می‌پرداختند و به‌ویژه بر اختلافات مذهبی و قومی تأکید بسیاری داشتند. مبلغان و هابی برای رسیدن به اهداف خود بودجه‌های کلانی را صرف کرده و در مواردی، به صورت نقدی بین مردم خوزستان پول توزیع می‌کردند که این امر بر ایجاد افتراق مذهبی میان عرب‌های شیعه خوزستان با نظام شیعی جمهوری اسلامی مبنی بود. افراد شاخص جریان تجزیه‌طلب پس از تغییر مذهب بر تقویت انگاره‌های غیریتساز هویتی و تعمیق شکاف با حاکمیت ذیل پمپاژ اخبار منفی در قالب کلیدواژه‌های تبعیض سازمان یافته، عدم آزادی مذهبی، محرومیت تعمدی مناطق عرب‌نشین، محدودسازی عرب‌ها و تضییع حقوق آنان در ایران تمرکز نموده بودند.

علل، زمینه‌ها و پیشان‌های تغییر مذهب در خوزستان

۱- علل (شرایط علی و سبب‌ساز)

نارضایتی‌های اجتماعی انباستشده، مطالبات سیاسی و اقتصادی تأمین‌نشده و اجرای ناموفق طرح توسعه خوزستان و به‌کارگیری برخی مدیران ناموفق در مناطق عرب‌نشین استان از یکسو و در دسترس بودن الگوی تکفیری به عنوان یک ایده برای ابراز مخالفت و نارضایتی علیه جمهوری اسلامی و تمایل عناصر تجزیه‌طلب برای پیدا کردن الگوهای هویت‌بخش افراط‌گرایانه مورد تأیید کشورهای سنی منطقه به رهبری عربستان سعودی ازسوی دیگر، از علل اصلی و اساسی تغییر مذهب در خوزستان است که به‌طور خلاصه عبارت‌اند از:

- محرومیت‌های اقتصادی و اجتماعی: به دلیل وجود امکان مقایسه میزان برخورداری مردم کشورهای حوزه خلیج فارس، محرومیت نسبی و احساس محرومیت از قابلیت

بیشتری برای گرایش به تجزیه‌طلبی و تفکرات ناهمساز و بیگانه در میان قوم عرب برخوردار است (مصاحبه با شفیعی، ۱۳۹۹).

- احساس تبعیض: از مصاديق تبعیض قومی، عدم امکان تصدی مسئولیت‌های رده‌بالای استان توسط عرب‌ها است که در عین شایستگی، صرفاً به دلیل قومیت‌شان و براساس رویه‌های نانوشته و خودساخته برخی افراد، از اعطای مسئولیت به آن‌ها خودداری شده است (مصاحبه با مجدمی، ۱۴۰۰).

- رقابت ایدئولوژیک: با بهره‌گیری از برخی مؤلفه‌های هویتی مشترک همانند قرابت زبانی و برخی اشتراکات فرهنگی و تعصبات قومی و برخی محرومیت‌ها و نابسامانی‌های فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی موجود در مناطق عرب‌نشین کشور از جمله فقر، بیکاری، خرابی‌های پس از جنگ، وهابی‌شدگان به دنبال ایفای نقش در تحولات هویت قومی و مذهبی مردم شیعه عرب استان برآمده و با هدف تجزیه خوزستان و تأسیس بهاصطلاح کشور عربی الاحواز به برساخت هویت متعارض و متمایز با هویت ملی اسلامی ایرانی در حال تلاش می‌باشند. در قبال حمایت‌های سیاسی، مالی و رسانه‌ای سعودی‌ها، جریان تجزیه‌طلب عرب خوزستان نیز متعهد به تشدید هویت قومی و تغییر هویت مذهبی هموطنان عرب خوزستان شده و با انجام اقدامات تروریستی همچون حمله به مراسم رژه در ۳۱ شهریور ۱۳۹۷ در اهواز به دنبال تحقق اهداف مدنظر می‌باشند.^(۱)

- داشتن تعلقات قومی.^(۲)

۲- زمینه‌ها (شرایط بسترساز)

علاوه‌بر علل یادشده، محیط نامساعد خانواده، تأثیرپذیری از دوستان گرایش یافته به مسائل قومی، تأثیرپذیری از شبکه‌های ماهواره‌ای و گروه‌های فعال در فضای مجازی، احساس طردشده‌گی و عدم پذیرش و استفاده ابزاری از قومیت عرب و حاشیه‌نشینی از بسترها سبب‌ساز نفوذ، رشد و گسترش وهابیت در مناطق مذکور بوده است (مصاحبه با شفیعی، ۱۳۹۹).

۳- پیشان‌ها (شرایط مداخله‌گر)

دسترسی آسان به سلاح جنگی (مصاحبه با محрабی، ۱۴۰۰)، سهولت خروج غیرقانونی از مرز^(۳) (مصاحبه با حزب‌اوی، ۱۴۰۰)، خلاً حقوقی و عدم بازدارندگی قوانین علی‌رغم برخوردهای قهری چندین سال گذشته با عناصر محوری و اصلی مبلغ وهابیت، تحقیر و تنفر قومی^(۴)، گرایش به روش‌های غیرقانونی اعتراضی، ضعف آشنایی و تسلط به زبان

فارسی^(۵)، اهتمام عربستان در حوزه قومیت عرب با تأکید و نارسایی‌های موجود^(۶) (مصاحبه با شفیعی، ۱۳۹۹)، حمایت خارجی و تسهیل شرایط پناهندگی^(۷) و ناکارآمدی و ناتوانی مراجع تاثیرگذار سنتی (از جمله روحاویون که با هجمه تبلیغاتی و هایبیون در این مناطق نامتناسب بوده است)^(۸) به عنوان پیشران‌های تغییر مذهب در خوزستان با مداخله در این فرایند، اجرای راهبردها را تسهیل و تسریع نموده است.

استراتژی‌ها (راهبردها) تغییر مذهب در خوزستان

افراد و هایی با استراتژی‌های ذیل به دنبال بر جسته‌سازی تمایزات قومی برآمده تا انسجام اجتماعی و هویت ملی را تضعیف نمایند.

۱- دعوت و تبلیغ: همه مصاحبه‌شدگان بر ضرورت دعوت و تبلیغ و اینکه «باید همه را به دین درست هدایت کرد» تأکید داشته‌اند. آموزش شیوه‌های جذب در اجتماعات خانوادگی، طایفه‌ای و دوستانه با بهره‌گیری از شرایط و نارضایتی‌های موجود اقتصادی تا هسته‌سازی ویژه رده‌های سنی کودک و نوجوان و دختران، با برگزاری کلاس‌های آموزشی روحانی، قرائت و حفظ قرآن و عربی فصیح در حال انجام بوده و افراد و هایی شده در زندان را نیز شامل می‌شود (مصاحبه با باقر، ۱۴۰۰). این اقدام با اولویت جذب از میان نخبگان بومی و محلی در دستور کار قرار دارد^(۹).

۲- نامن‌سازی و ایجاد بی‌ثباتی، آشوب و درگیری مسلحه: به نظر می‌رسد کاربست عامل خشونت برای تحریک احساسات قوم‌گرایان با توجه به روحیه جنگاوری و ستیزه‌جویی در بین عشاير و مرزداران عرب استان از راهبردهای و هایی شدگان در استان باشد.^(۱۰)

۳- شبکه‌سازی و گسترش ارتباطات فردی و گروهی با کانون‌های و هایی گری برای جلب حمایت.^(۱۱)

۴- استفاده از نمادها و ابزارهای فرهنگی: انکار لزوم وجود یک زبان مشترک و مطالبه آموزش به زبان مادری از دیگر فعالیت‌های افراد و هایی شده با هدف سوءاستفاده از احساسات شهروندان و القای واگرایی هویتی است و علاوه‌بر ترویج زبان و ادب قومی اغلب از زبان شعر، که گفتمان رایج فعالیت‌های ادبی مردم عرب خوزستان است، برای بیان خواسته‌های خود بهره می‌برند (مصاحبه با دبیری، ۱۴۰۰). برخی شعرای قوم‌گرا که سابقه شعرسراپی برای خاندان آل سعود را نیز دارند، با حضور در فاتحه‌خوانی‌ها و سرودن اشعاری با استفاده از واژه‌هایی چون «غاصب»، «دشمن»، «حق من» و...، با زبان شعر احساسات قومی

مخاطبان خود را تحریک می‌کنند (مصاحبه با نادر، ۱۳۹۹). پوشیدن چفیه قرمز که نماد وهابی‌های سعودی در منطقه است نیز مورد تأکید این افراد در مناطق عرب‌نشین خوزستان است^(۱۲). درج پرچم جعلی الاحواز نیز به عنوان یک نماد هویت‌بخش و اعتراضی همواره مورد تأکید است و بخشی از سیاست ضدملی این جریان است.

۵- تحریف تاریخ برای هویت‌سازی

پیروان وهابیت در خوزستان در قالب فعالیت‌های فرهنگی به دنبال پرنگ کردن تمایزات قومی و زبانی بوده و تلاش می‌کنند به نام تاریخ‌نگاری، فضا را برای فعالیت‌های ضدملی فراهم نمایند. این تلاش‌ها بیشتر متمرکز بر تحریف هویت ایرانی خوزستان و خلق هویت عربی برای آن است تا نشان داده شود خوزستان سرزمینی عربی است. آنان هویت عربی خود را ذیل هویت بزرگ‌تری که شامل هویت عرب‌های کشورهای حاشیه خلیج‌فارس است تعریف کرده و چنین القا می‌کنند که با هویت ایرانی بیگانه‌اند و همین امر تجزیه‌طلبی و استقلال‌خواهی آنان را به دنبال دارد. مجله «الوطن الاحوازي» ضمن تأکید بر عربی و مستقل بودن الاحواز با بیان برخی مشکلات اجتماعی به کسانی که به‌اصطلاح جان خود را به خاطر مردم اهواز و در مقابل دشمن ایرانی فارس ازدست داده‌اند اهدا شده است («الوطن الاحوازي»، ۲۰۱۹: ۱۴).

پیامدهای گرایش به وهابیت در خوزستان

به مرور زمان، موضوع گسترش وهابیت در میان برخی از مردم عرب استان خوزستان، ابعاد و پیامدهای متعددی یافته و تحلیل موضوع را پیچیده‌تر نموده است. مهم‌ترین پیامدهای گرایش به وهابیت در مناطق عرب‌نشین خوزستان را می‌توان این چنین بیان نمود:

۱- تشدید شکاف قومی

«تلاش برای ایجاد ترس در خانواده‌های عرب و ممانعت از فعالیت دخترانشان در بسیج و حوزه‌های علمیه» و «تأکید بر عدم اعتماد خانواده‌های بسیجی، حوزوی و همراه با نظام و بر حذر داشتن خانواده‌های عرب از وصلت با آن‌ها» دو رویکرد افراد وهابی‌شده برای تشدید شکاف قومی در استان خوزستان است. «با گروهی ترسیم پرچم بر روی دیوار منازل و مدارس، شعارنویسی، تهدید و حمله به پایگاه بسیج و کاروان‌های راهیان نور را در دستور کار داشتیم» (مصاحبه با ناجی، ۱۳۹۹).

۲- «غیرسازی» هویت مذهبی

تشکیل جلسات و کلاس‌های آموزشی با پوشش آموزش قرآن، جذب خانواده‌های خود به تفکر تکفیری، سرمایه‌گذاری بر جوانان عرب تحصیل‌کرده، تهیه و توزیع محصولات

فرهنگی و هابیت، برگزاری نمازهای جماعت، جمعه، عید قربان، عید فطر و تراویح به سبک و هابی‌ها، فعالیت تبلیغی گسترده در فضای مجازی علیه مذهب تشیع، ارتباط‌گیری با عناصر و علمای اهل سنت رسمی کشور و عناصر و هابی در شهرهای مختلف استان، ارتباط‌گیری غیرحضوری با علمای و هابی سعودی در فضای مجازی و... منجر به تمایل آنان به و هابیت شده و فعالیت‌های این جریان با هیچ‌کدام از مذاهب اهل سنت مرتبط نبوده و هابی شدگان در خوزستان تقریباً هیچ شناختی از مذاهب اربعه ندارند.^(۱۳) همچنین، آنان با تشکیل گروههای چندنفره با سایر گروههای در مناطق دیگر ارتباط برقرار می‌کنند و در برنامه‌های یکدیگر مشارکت می‌نمایند.^(۱۴)

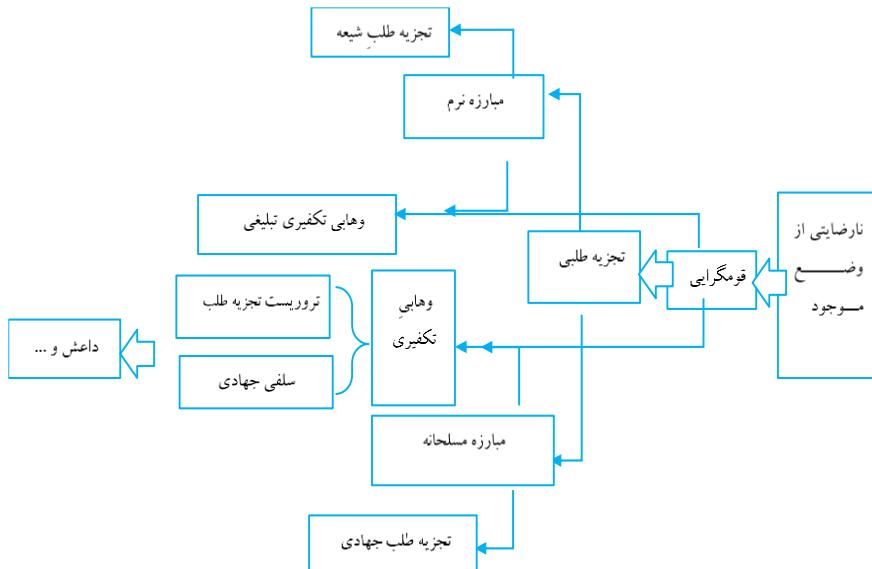
۳- افزایش عناصر سلفی- جهادی و گسترش اقدامات تروریستی

افزایش تمایل و هابی شدگان به مهاجرت و خروج از کشور و کسب پناهندگی سیاسی از کشورهای عربی برای شکل‌گیری یک زندگی دینی به دنبال افزایش دسترسی‌ها، آموزش‌ها و مهارت‌های افراد و مجموعه‌های تکفیری برای مبارزه، افزایش تعداد عناصر تکفیری آماده اجرای اقدامات تروریستی به تقلید از داعش همچون حمله مسلحه ۳۱ شهریور ۹۷ و به شهادت رساندن ۲۶ نفر از شهروندان خوزستانی منجر به افزایش اقدامات تروریستی خواهد شد. در اقدامی سلفی گونه علیه کفار (مردم شیعه ایران) اعلام جهاد و در بیانیه‌های جهادی خود، شیعیان را تکفیر نموده و اهل سنت را به نبرد با ایشان فراخوانده و وعده جنگ و خونریزی فی سبیل الله خواهند داد که این امر تبعات جبران‌ناپذیری از جمله افزایش عناصر سلفی- جهادی و اقدامات تروریستی در پی خواهد داشت.^(۱۵)

۴- تجزیه خوزستان و استقلال به اصطلاح کشور الاحواز

در تحلیل الگوی فرایند گرایش به و هابیت در خوزستان مشخص می‌شود که افراد قوم‌گرا نارضایتی از وضع موجود را در میان مردم عرب استان به عنوان بستر اولیه ترویج تجزیه‌طلبی در دو حوزه‌ی مبارزه نرم و سخت مورد استفاده قرار داده تا با بر ساخت هویت قومی و مذهبی جدید درنهایت تجزیه‌طلبی را هموار نمایند. به گونه‌ای که در فاز نرم عده قلیلی از افراد بدون تغییر هویت مذهبی خویش به دنبال تحقق هویت قومی و درنهایت، تجزیه‌طلبی برآمده و برخی نیز با فراهم شدن بستر حمایت‌های مادی و غیرمادی جریان و هابیت تحت تأثیر القائلات تجزیه‌طلبانه قرار گرفته و با تغییر هویت مذهبی خویش از تشیع به و هابیت در این مسیر گام بردارند. در فاز مبارزه مسلحه نیز تغییر مذهب برای تسریع در فرایند تجزیه خوزستان و به اصطلاح کسب استقلال الاحواز صورت پذیرفته و با اعتقاد به مبارزه مسلحه و انجام اقدامات

تروریستی به سبک داعش، تجزیه طلبی دنبال می‌گردد که در نمودار ذیل به تصویر کشیده شده است.

تصویر شماره ۱: فرایند گرایش به وهابیت در خوزستان

با اقدامات رسانه‌ای، دیپلماتیک، اقدامات سیاسی و فرهنگی و اقدامات نظامی به هر شیوه و وسیله ممکن، تغییر مذهب و گرایش به وهابیت با هدف تجزیه خوزستان و به‌اصطلاح کسب استقلال کشور الاحواز دنبال می‌شود تا با برساخت هویت قومی و مذهبی متفاوت و متمایز قوم عرب خوزستان به عنوان عرب وهابی اهوازی در مقابل هویت ایرانی اسلامی به عنوان هویت «دگر» و «غیرسازی» این امر تسهیل و هموار گردد. حرکت در این فرایند در چهار لایه و به ترتیب ذیل شکل می‌گیرد:

لایه اول: قوم‌گرایان ناراضی از وضع نامساعد سیاسی، اجتماعی و اقتصادی موجود در مناطق حاشیه‌نشین عرب استان، متأثر از اطرافیان خود و شبکه‌های ماهواره‌ای وابسته به جریان وهابیت «دچار شبیه شده» و نسبت به حقانیت و برتری تشیع در مقابل اهل سنت تردید یافته و در یک بازه زمانی شش ماه تا سه سال ممکن است افراد را درگیر نمایند.

لایه دوم: «تغییر مذهب داده‌ها، انفرادی فعالیت نموده و صرفاً تجاهر می‌نمایند که گاهی این مرحله از سه ماه تا یک سال ممکن است به طول بینجامد و افراد در سطح دوم هرم هویتی چندلایه خودنمایانگر به رویگردانی از هویت ایرانی اسلامی بپردازنند.

لایه سوم: «تکفیری - تبلیغی»‌ها بیشترین تعداد در بدنه اصلی جریان وهابیت در استان به حساب می‌آیند و با رویکرد تبلیغی به دنبال جذب و دعوت دیگران به مذهب جدید برآمده‌اند. افراد در این سطح معمولاً از شش ماه تا دو سال به ثبت هويت جدید قومی و مذهبی خود می‌پردازن.

لایه چهارم: «تکفیری جهادی»‌ها دارای افکار تکفیری با رویکرد سلفیت جهادی بوده و با «اعتقاد به جهاد» و «اعتقاد به هجرت» با داعش بیعت نموده و به عنوان مفتی (شرعی)، پشتیبان مالی و تسليحاتی از گروه‌های وهابی و رابط اعزام افراد تکفیری به خارج از کشور عمل می‌نمایند. توقف در این سطح به عنوان آخرین مرحله از هويت چندلایه‌ای خودنمایانگر، از دو تا چهار سال ممکن است طول بکشد.

نتیجه‌گیری

همان‌گونه که آمار دقیقی از ترکیب جمعیتی استان و درصد مردم عرب ایران ارائه نشده و موجود نیست، برآورد دقیقی از آمار شیعیان وهابی شده در استان خوزستان نیز وجود ندارد. اگرچه با توجه به تنوع جامعه آماری (از کارگران ساده تا معلمان آموزش و پرورش، از افراد بی‌سواد و کم‌سواد تا تحصیل‌کردگان، از فعالان حوزه فرهنگی و اجتماعی تا بازاریان، از دختران تا پدران و مادران و نیز عشایر عرب خوزستان)، آنچه مسلم است تلفیق هويت مذهبی (گرایش به وهابیت) و هويت قومی (گرایش به تجزیه‌طلبی) منجر به رشد تعداد گرایش‌یافتنگان به وهابیت و نگرش تکفیری در مناطق عرب‌نشین استان شده است.

ضرورت برساخت مفاهیم جدید و کشف روابط بین قوم‌گرایی و تجزیه‌طلبی با وهابی‌گری در میان برخی از مردم عرب استان با توجه به خاص بودن استان خوزستان و متفاوت بودن شرایط قومی و مذهبی حاکم بر آن احساس می‌شد؛ اما به دلیل نبود آمار دقیق و رسمی از میزان گرایش به وهابیت و تعداد شیعیان عرب وهابی شده در خوزستان و مهم‌تر از آن پنهان‌کاری برخی از گرایش‌یافتنگان به دلیل سرزنش بستگان، دوستان و یا برخورد نظام جمهوری اسلامی با آنان و یا با خانواده‌هایشان و لزوم رعایت و به کارگیری برخی ملاحظات سیاسی و امنیتی به محققان انگیزه کافی داد تا با مصاحبه عمیق با ۳۴ نفر از افراد تغییر مذهب یافته و وهابی شده و دارای تفکرات تبلیغی و سلفی و ۶ نفر از خبرگان مطلع و صاحب نظر خلاً نظری موجود را برطرف سازد و فرایند وهابی شدن برخی از مردم عرب استان تبیین نماید که مشخص گردید

پیوند قوم‌گرایی و وهابیت پس از جنگ تحملی در چهار سطح این افراد را درگیر نموده است.

در سطح اول، قوم‌گرایان ناراضی از وضع نامساعد سیاسی، اجتماعی و اقتصادی که متأثر از اطرافیان و شبکه‌های ماهواره‌ای وابسته به جریان وهابیت «دچار شبهه شده» و نسبت به حقانیت و برتری تشیع در مقابل اهل سنت تردید یافته بودند و در سطح دوم، پس از مدتی فعالیت انفرادی «تغییر مذهب یافته» و با تجاهر و انجام اعمال عبادی به سبک وهابی‌ها به رویگردنی از هویت ایرانی - اسلامی پرداخته و با رویکرد تبلیغی به دنبال جذب و دعوت دیگران به مذهب جدید برمی‌آیند. در سطح سوم، وارد فاز «تکفیری - تبلیغی» شده که بیشترین تعداد در بدنه اصلی جریان وهابیت در استان در این سطح می‌باشند و در این مرحله آنان به ثبت هویت جدید قومی و مذهبی خود می‌پردازند. برخی از آنان با «اعتقاد به جهاد» و «اعتقاد به هجرت» به عنوان «تکفیری جهادی» دارای افکار تکفیری با رویکرد سلفیت جهادی بوده و با داعش بیعت نموده و در سطح چهارم قرار می‌گیرند. مفهوم «هویت چندلایه‌ای خودنمایانگر» خلاً نظری موجود را برطرف ساخته و درک فرایند هویتسازی مغایر با هویت ایرانی - اسلامی را در میان جامعه هدف آسان نموده است؛ چراکه به روشنی سطوح مختلف هویتی در میان گرایش‌یافتنگان به وهابیت را مشخص ساخته و نشان می‌دهد که چگونه یک عنصر قوم‌گرای ناراضی از وضع موجود به یک سلفی جهادی تبدیل می‌گردد؛ بنابراین، می‌توان مدعی شد که این مفهوم توانایی تبیین تجزیه خوزستان و کسب بهاصطلاح استقلال اهواز توسط عناصر قومی وهابی شده در بستر نامساعد داخلی و حمایت آل سعود برای برساخت این هویت را دارد.

پیشنهادهای اجرایی

با توجه به اینکه هدف غایی قوم‌گرایان وهابی، تجزیه خوزستان و زیر سؤال بردن تمامیت ارضی کشور با استفاده از ابزارهای گوناگون ازجمله اقدامات دیپلماتیک در سطح بین‌الملل، اقدامات رسانه‌ای، اقدامات فرهنگی و اجتماعی و اقدامات نظامی است؛ بنابراین، برای عبور از این وضعیت پیش از هر چیز توسعه و توزیع متوازن فرصت‌ها و امکانات و ثروت ملی بین مناطق هدف باید به‌طور همزمان، بدون فوت وقت و با ادای دین به مناطق جنگ‌زده و توسعه‌نیافته خوزستان دنبال شود. لذا ضمن پرهیز از رویکرد امنیتی به مناطق عرب‌نشین استان و انتساب مطالبات شهر وندی به مطالبات قومی، رفع

هم‌زمان «محرومیت» و «تبیعیض» که منجر به رفع «احساس محرومیت» و «احساس تبیعیض» خواهد شد، شرط موفقیت سیاست‌های اجرایی دولت خواهد بود که در این صورت جذب نیرو برای جریان تجزیه‌طلب و وهابیت سلفی جهادی مقدور و میسر نخواهد شد.

پادداشت‌ها

۱- عثمان اظهار داشته است: «آن‌ها از نحوه دفاع کردن من از اعتقادات اهل سنت و تخریب تشیع خوششان آمده بود و از من خواستند تا در امارات با آن‌ها ملاقات کنم تا برای استفاده بیشتر و بهتر از من در برنامه‌ها صحبت کنم» (اصحابه با عثمان، ۱۳۹۹).

۲- ابووسام با اشاره به گرایش قومی خود قبل از گرایش به وهابیت در تشریع علل وهابی شدن خود اظهار داشته است: «با تأثیر پذیری از دوستانم در لجنۀ الوفاق] گروه قومی عربی فعال در دهه هشتاد در مناطق عرب‌نشین خوزستان[به دنبال برخی از حقوق مردم عرب از حکومت بودیم» (اصحابه با ابووسام، ۱۳۹۹). ابوجویدر هم اضافه می‌کند: «سابقاً دارای تفکرات قومی و عربی بوده لکن با تغییر در مواضع اعتقادی ام نسبت به نظام بدین شده و این را آشکار تبلیغ می‌کنم» (اصحابه با ابوجویدر، ۱۴۰۰). عاشر نیز افزوده است: «تجزیه خوزستان باید به صورت جدی پیگیری شود. در سال‌گرد انتفاضه میسان (نآرامی فروردین ۸۴) قصد داشتیم با درگیری مسلحانه پاسگاه را تصرف کنیم که دستگیر شدیم» (اصحابه با عاشر، ۱۴۰۰).

۳- بسیاری از مصاحبه‌شوندگان به راحتی از خروج از کشور و اقامت در کشورهای عربی یا برخی از کشورهای اروپایی سخن می‌گفتند که حزب‌اوی با این موضوع اظهار داشته است: «برای خروج از کشور و اخذ پناهندگی در سوریه اقدام کردم و از یکی از افراد فعل الاحوازی نیز درخواست کردم زمینه اقامت در امارات را فراهم کند تا بتوانم از آنجا به دانمارک سفر نمایم».

۴- برخوردهای نامناسب و سوءاستفاده از امکانات دولتی و استخدامهای بی‌ضابطه در حمایت از مقاصد طایفه‌ای و گروهی برخی از اقوام در خوزستان از جمله دزفولی‌ها و بعضًا بختیاری‌ها و نگاه همراه با تحقیر به عرب‌های استان منجر به تشدید احساس تبیعیض شده و به منشأ فعالیت‌های واگرایانه در بدنه اجتماعی این قوم به عنوان یک واکنش جبری تبدیل گردیده است؛ از سوی دیگر، اظهار نظرهای قوم‌مدارانه بخشی از نخبگان و چهره‌های شاخص سیاسی، مذهبی و... در دامن زدن به چالش‌های موجود نیز مؤثر است.

۵- به دلیل عدم تسلط و تمایل به تکلم به زبان فارسی، به عنوان تقابل با هویت ملی و زبان رسمی کشور، در حال بازتولید غیرسازی هویت قومی بوده و هیچ‌کدام از مصاحبه‌شوندگان

حاضر به مصاحبه به زبان فارسی نبوده و تمامی مصاحبه‌ها برای درک همدلانه و تفہم بهتر به زبان عربی صورت پذیرفته است.

۶- در بیانات اکثر مصاحبه‌شدگان اشاراتی به «سرمایه‌گذاری جهت ایجاد آشوب‌های قومی در استان خوزستان بهویژه در حوزه اقتصادی و نارضایتی‌ها» و «تلاش برای جذب شیوخ، متنفذین و بزرگان قوم عرب برای گسترش‌تر نمودن بستر مخالفت با جمهوری اسلامی» توسط عربستان وجود داشته است.

۷- ابومسلم از مصاحبه‌شدگان در این خصوص می‌گوید: «برادرم در هلند توانسته با بچه‌های مقاومه الشعیبیه مطالبات بچه‌های الاحوال را پیگیری کند. در سال ۸۴ خواهرم و شوهرش هم به سوئد هجرت کردند. برادر دیگر اخبار را برای آن‌ها می‌فرستاد و او هم به هلند رفت و به بچه‌ها ملحق شد» (مصاحبه با ابومسلم، ۱۳۹۹).

۸- مقامات از افرادی که نسبت به اعتقادات شیعی دچار تردید شده اظهار می‌دارد: «من پیش از این خادم اهل‌بیت (ع) بودم و تقریباً تمام نمازهای خود را در مسجد و به جماعت اقامه می‌نمودم؛ لکن در حال حاضر از مراجعه به مسجد پرهیز می‌کنم چون نمی‌توانند به شباهات مطرح شده بر ضد مذهب شیعه پاسخ بدهند» (مصاحبه با مقامات، ۱۳۹۹).

۹- ابونیل اظهار داشته است: «استفاده از ظرفیت اصناف، معلمان و سندیکاهای برای ایجاد تجمعات اعتراضی را به ما گفته بودند» (مصاحبه با ابونیل، ۱۳۹۹).

۱۰- ابوزید اظهار می‌دارد: «چندین نوبت برق شهر را قطع کردیم، یک ماشین نظامی که در خیابان پارک کرده بود را تخریب کردیم به سمت کلانتری سنگ پرتاپ کردیم؛ بعد هم از بانک‌ها سرقت کردیم. خواستیم بریم به سمت سپاه که با تیراندازی سپاه یکی از دوستان کشته و چند نفر هم زخمی شدند» (مصاحبه با ابوزید، ۱۴۰۰). ابوعثمان نیز می‌افزاید: «به همراه دوستان اقدام به تهیه تعدادی بمبهای صوتی با هدف تهدید شهروندان حزب‌الله کردیم» (مصاحبه با ابوعثمان، ۱۳۹۹). ابونیل مرتبط با گروههای تجزیه‌طلب خارج از کشور نیز در این خصوص گفته است: «برای اعزام نیرو به عربستان برای آموختن نظامی و تشکیل ارتش عرب‌های احوال برنامه‌ریزی داشتیم.... معتقدم که باید دشمن [جمهوری اسلامی ایران] را محاصره کرد تا مجبورش کنیم به برگشت و شعارمان به هر شهر و روستایی رسانده شود» (مصاحبه با ابونیل، ۱۳۹۹). جاسم از دیگر وهابی‌شدگان می‌افزاید: «اگر اغتشاشی توسط عرب‌ها انجام گیرد، در حمایت از آن‌ها با تریلی وارد ساختمان فرمانداری می‌شوم. به نظر من شدت درگیری‌ها بر سر مشکلات و احتمالاً هجوم ما زیاد می‌شود و باید ضربه بزنیم و سر عجم‌ها را لگدمال کنیم و این آرزوی همه ماست. در نابودی کامل و قطع دست دولت دیگر توقف نخواهیم کرد. ما امروز جنگ آشکار علیه دشمن فارسی را شروع کردیم و تصمیم به پیروزی و شهادت داریم و از این راه برنمی‌گردیم و تسليم نمی‌شویم. خداوند به برادرانمان در شهرهای اهواز مرگ را

برای وطن وحی کرده است تا فرزندانمان عهد بینندند که اهواز را دولت خواهند کرد. باید عزم خود را جزم کنیم و با لهیب و غضب و ایمان، دولت بت‌های فارس مجوس را خراب و وطنمان را از دست آنان آزاد کنیم» (صاحبہ با جاسم، ۱۳۹۹).

۱۱- ابوولید در این خصوص اظهار داشته است که «با چند نفر از بچه‌های گروه برای ارتباط‌گیری، ملاقات با اهل سنت و آشنا شدن با آن‌ها به استان‌های جنوبی کشور از جمله بندرعباس و بوشهر سفر کردیم» (صاحبہ با ابوولید، ۱۴۰۰). حسون از افراد وهابی شده در شادگان می‌افزاید: «پس از تغییر مذهب و تبلیغ برای اهل سنت برای رفع شباهات مذهبی با علماء و جماعت تبلیغ اهل سنت رسمی در استان‌های جنوبی کشور ارتباط گرفتم تا اینکه در کلاس‌های تبلیغی توانستم به عنوان مری حضور مستمر و فعال پیدا کنم» (صاحبہ با حسون، ۱۳۹۹).

۱۲- تاتوره در این خصوص می‌افزاید: «پسرم با پوشیدن چفیه قرمز و دشداشه کوتاه خود را به شکل افراد سلفی سعودی درآورده است» (صاحبہ با تاتوره، ۱۴۰۰). آنان در نمادسازی خود به هر وسیله‌ای متولّ شده و به دنبال تعریف یک هویت مستقل از خود از طریق نمادهای مشخص هستند. به عنوان مثال، ابونبیل در این خصوص گفته است: «با دوستانم مؤسسه فرهنگی الهلال را راه انداختیم و با طرح مباحث تاریخی و فرهنگ‌سازی با تهیه تقویم، پوستر، برچسب با اهداف مدنظر حبیب و انتشار در سطح استان ظرفیت خوبی داشتیم که در مؤسسه پیگیر تیمه ۲۰۰۰ دشداشه جهت پوشیدن دانش‌آموزان در روز اول سال تحصیلی بودیم» (صاحبہ با ابونبیل، ۱۳۹۹).

۱۳- ارماشی از افراد وهابی شده با انحرافی اعلام کردن مذهب تشیع می‌افزاید: «دین صحیح همان است که شبکه‌های وصال و صفا بیان می‌کنند و تشیع مذهبی انحرافی است و از انجام فرایض مذهبی اعضای خانواده به سبک شیعیان ممانعت کردم و در شب‌های اول محرم ضمن جلوگیری از سیاه پوشیدن مادر و خواهرم، از شرکت کردن آنان در مراسم امام حسین ممانعت به عمل آوردم و غذای نذری که درب منزل فرستاده شده بود را دور ریختم» (صاحبہ با ارماشی، ۱۴۰۰). تاتوره نیز به صراحت بیان داشته است: «چرا ما باید دینی را پرستیم که ساختگی باشد» (صاحبہ با تاتوره، ۱۴۰۰).

۱۴- شیخ سعید با اشاره به این مسئله اظهار می‌دارد: «در جلسات سایر گروه‌های سنی در مناطق مختلف شهر اهواز برای جذب و برگزاری جلسات تبلیغی حضور داشت‌هایم» (صاحبہ با شیخ سعید، ۱۴۰۰). یکی دیگر از شیعیان وهابی شده در خوزستان نیز در این زمینه می‌افزاید: «به دنبال زمینه‌سازی برای جذب خانم‌ها هستیم که آن‌ها هم همراه ما بشوند» (صاحبہ با ابن‌السید، ۱۴۰۰).

۱۵- سعد اظهار داشته است: «با همراهی برادران خود بر این باور هستیم که حکومت داعش باید در خوزستان با محوریت اهواز تشکیل بشود» (صاحبہ با سعد، ۱۴۰۰). سید جواد از وهابی شدگان عرب خوزستان اظهار می‌دارد: «می‌خواستیم در اهواز یک آتش‌سوزی راه بندازیم

که باعث شورش بشود و علیه شیعیان تبلیغ کنیم که آن‌ها مشرک هستند و آن‌ها را بد جلوه دهیم و با ارسال فیلم بیعت را انجام دهیم و برای داعش بفرستیم و ایجاد امارت اسلامی در اهواز باید تابع خلافت باشد و شریعتی که در سوریه و عراق است را در اهواز اجرا کنیم با همان قانونی که دارند» (مصطفی‌با سیدجواد، ۱۴۰۰). شیخ عبدالحمید نیز اظهار می‌دارد: «پس از مدتی بعد از همکاری با القاعده با زرقاوی و بعد از او با البغدادی نیز بیعت نمودم. پس از تزکیه، آموزش‌های تخصصی نظامی را به مدت ۶ ماه گذراندم و موفق به شرکت در چند عملیات شدم» (مصطفی‌با شیخ عبدالحمید، ۱۳۹۹).

منابع

- استنفورد، مایکل (۱۳۸۷): درآمدی بر تاریخ پژوهی، ترجمه: مسعود صادقی، چاپ سوم، تهران: انتشارات دانشگاه امام صادق.
- اشرفی، ابوالفضل (۱۳۷۷): بی‌هویتی اجتماعی و گرایش به غرب، بررسی عوامل اجتماعی فرهنگی مؤثر بر گرایش نوجوانان به الگوهای فرهنگ غربی (رپ و هوی مثال) در تهران، پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم انسانی.
- اکوانی، سیدحمدالله (۱۳۸۷): «گرایش به هویت ملی و قومی در عرب‌های خوزستان»، *فصلنامه مطالعات ملی*، ۹ (۳۶): ۱۲۶-۹۹.
- آرون، ریمون (۱۳۷۷): مراحل اساسی سیر اندیشه در جامعه‌شناسی، ترجمه: باقر پرهاشم، انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ چهارم.
- احمدلو، حبیب (۱۳۸۱): بررسی رابطه میزان هویت ملی و هویت قومی در بین جوانان تبریز، پایاننامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشکده علوم انسانی دانشگاه تربیت مدرس.
- الوطن الاحوازي، ۲۴ اگسطس ۲۰۱۹، مرکز دراسات دوران‌نشاش (DUSC)، عدد الثالث، ۱-۲۵.
- برتون، رولان (۱۳۸۰): *قوم‌شناسی سیاسی*، ترجمه: ناصر فکوهی، تهران: نشر نی.
- حافظ نیا، محمدرضا (۱۳۸۸): *مقدمه‌ای بر روش تحقیق در علوم انسانی*، تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت).
- داوری، رضا (۱۳۷۶): *کاسیونالیسم و انقلاب*، چاپ اول، تهران: دفتر پژوهش و برنامه‌ریزی فرهنگی.
- دانایی فرد، حسن، الوانی، سیدمهדי، آذر، عادل (۱۳۸۳): *روش‌شناسی پژوهش کیفی در مدیریت، رویکردی جامع*، تهران: صفار.
- دانایی فرد، حسن؛ امامی، سید مجتبی (۱۳۸۶): استراتژی‌های پژوهش کیفی: تأملی بر نظریه پردازی داده بنیاد، *اندیشه مدیریت*، ۱(۲)، ۹۷-۶۹.
- زرجینی، رسول (۱۳۹۴): تفهم از دیدگاه دیلتای و ویر، اولین کنفرانس بین‌المللی علوم اجتماعی و جامعه‌شناسی، آباده.
- سال‌نامه آماری کشور، سرشماری عمومی نفوس و مسکن (۱۳۹۶): تهران: مرکز آمار ایران.
- سیادت، موسی (۱۳۷۴): *تاریخ و جغرافیای عرب خوزستان*، تهران: نشر آذان.

- شرفی، محبوبه (۱۳۹۰): «نگرشی بر مکتب تفهیمی و کاربرد آن در تحقیقات تاریخی»، مجله پژوهش‌های تاریخی ایران و اسلام، ۹ (۲)، ۳۶-۱۲.
- صادقی، سیدشمس الدین (۱۳۹۳): انقلاب اسلامی و هویت سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران، *فصلنامه مطالعات انقلاب اسلامی*، ۱۱ (۳۸)، ۴۶-۲۵.
- صدیق اورعی غلامرضا، طلوع برکاتی محمدصادق (۱۳۹۲): بررسی و نقد کتاب اخلاق پروتستان و روح سرمایه داری، پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه‌های علوم انسانی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳ (۴)، ۱۳۱-۱۱۰.
- غفاریان، وفا، علی احمدی، علیرضا (۱۳۸۱): «بررسی علل شکست برنامه ریزی های استراتژیک و ارائه دو یافته جدید»، *فصلنامه مدرس*، ۶ (۳).
- فرتونک زاده، حمیدرضا و جواد وزیری (۱۳۸۸): «شاپیتگی دستیابی به سامانه های دفاعی، یک نظریه داده بنیان»، *فصلنامه سیاست علم و فناوری*، ۲ (۲).
- فروند، ژولین (۱۳۶۸): *جامعه‌شناسی ماقس ویر*، ترجمه عبدالحسین نیک گهر، چاپ دوم، نشر ایران.
- گل محمدی، احمد (۱۳۸۱): *جهانی شدن فرهنگ هویت*، تهران: نشر نی.
- گودرزی، حسین (۱۳۸۵): *مفاهیم بنیادین در مطالعات قومی*، تهران: انتشارات تمدن ایرانی.
- محمدپور، احمد (۱۳۹۰): *روش تحقیق کیفی، پژوهش، منطق و طرح در روش شناسی کیفی*، تهران: انتشارات جامعه شناسان.
- ویر، ماکس (۱۳۹۵): *مفاهیم اساسی جامعه‌شناسی*، ترجمه صدارتی، احمد، نشر مرکز.
- هاشمی‌زاد، سیدمحمدجواد و همکاران (۱۳۹۱): «پان عربیم و تجزیه‌طلبی»، *راهنمای ماهنامه مطالعات بین‌المللی تروریسم*، ۲ (۸)، ۳۷-۲۱.
- هیوز استوارت (۱۳۹۷): *آگاهی و جامعه*، مترجم عزت الله فولادوند، تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.
- Creswell, J. W. (2005); *Educational Research: Planning, Conducting, and Evaluating Quantitative and Qualitative Research* (2nd edition).
- Furrow, J.L., King, P.E. & White, K. (2004); "Religion and Positive Youth Development: Identity, Meaning, and Prosocial Concerns", *Applied Developmental Science*, No. 8.
- Fredrick Copleston; *A History of Philosophy*; N. Y.: Anchor: 1978, vol. 7, pp. II, 140-147.
- Glaser, Barney G., & Strauss, Anselm L.(1967); *The Discovery of Grounded Theory: The Strategies for Qualitative Research*.
- Lee, J (2001); *A Grounded Theory: Integration and Internalization in ERP Adoption and Use*, Unpublished Doctoral Dissertation, University of Nebraska, In Proquest UMI Database.
- Strauss, Anselm L., & Corbin, Juliet (2008); *Basics of Qualitative Research: Techniques and Procedures for Developing Grounded Theory*, 2nd Ed., Sage.
- Seul, J.R. (2010); "Religion, Identity and Integration Conflict", *Psychological Issues*, Vol. 36, No. 5.
- Miles, M. and Huberman,A. (2002); *Qualitative data analysis: a sourcebook of new methods*, Sage London; Beverly Hills.

مصاحبه‌ها

- مهندی زاده، غلامرضا (۱۳۹۹/۸/۲۳): مصاحبه با سیدمحسن شفیعی.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۴/۱۱): مصاحبه با ایوب مجدمی.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۱۱/۱۷): مصاحبه با سید امیر موسوی.

- مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۲/۲)؛ مصاحبه با علی دبیری.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۴/۱۱)؛ مصاحبه با علیرضا محراجی.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۹/۲۳)؛ مصاحبه با علی داودی.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۳۹۹/۱/۵)؛ مصاحبه با ابووسام.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۳۹۹/۲/۷)؛ مصاحبه با ابومسلم.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۳۹۹/۳/۱۰)؛ مصاحبه با ابونبیل.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۳۹۹/۴/۱۴)؛ مصاحبه با ابوعثمان.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۳۹۹/۵/۱۷)؛ مصاحبه با مقماش.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۳۹۹/۶/۱۰)؛ مصاحبه با حسون.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۳۹۹/۶/۱۶)؛ مصاحبه با جاسم.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۳۹۹/۷/۵)؛ مصاحبه با شیخ عبدالحمید.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۳۹۹/۷/۲۳)؛ مصاحبه با نادر.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۱/۱۱)؛ مصاحبه با ابروجویدر.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۱/۲۳)؛ مصاحبه با ابوزید.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۱/۳۱)؛ مصاحبه با ابوولید.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۲/۱۳)؛ مصاحبه با باقر.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۲/۱۶)؛ مصاحبه با تاتوره.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۲/۳۰)؛ مصاحبه با رسول عاشور.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۳/۱)؛ مصاحبه با حزبایی.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۴/۸)؛ مصاحبه با ابنالسید.
- مصاحبه مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۴/۱۵)؛ مصاحبه با سیدجواد.
- مصاحبه مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۵/۲۹)؛ مصاحبه با عثمان.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۵/۳۱)؛ مصاحبه با سعد.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۶/۳)؛ مصاحبه با شیخ سعید.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۶/۱۳)؛ مصاحبه با ارماسی.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۷/۱)؛ مصاحبه با عبدالحکیم.
- مهندی زاده، غلامرضا (۱۴۰۰/۷/۱۷)؛ مصاحبه با ناجی.

